

Uiterst leerzaam

‘**S**amenwerken is een van de moeilijkste dingen in het leven’, zo kreeg ik tijdens mijn opleiding als onderzoeker te horen van mijn promotor. Ik sluit niet uit dat dit een verzuchting was jegens mij, maar hij bedoelde het ongetwijfeld ook in breder verband. Samenwerken in onderzoek doet een groot beroep op ieders sociale en intellectuele vaardigheden, zo weet ik nu ook uit eigen ervaring.

Dat is overigens niet zomaar een persoonlijk aandachtspunt, maar heeft vooral te maken met verschillen in academische cultuur. In de natuurwetenschappen is *teamwork* vanwege de inherente complexe technologie doorgaans vanzelfsprekend. Onderzoekaanvragen in de medische wetenschap falen indien daarbij niet diverse deskundigen, specialisten en cliëntpanels opgevoerd worden. In de sociale wetenschappen rukken publicaties op naam van diverse auteurs gestaag op. Wetenschap raakt gespecialiseerd, ze wordt kennisintensiever, vergt afstemming en raakt steeds meer verweven met maatschappelijke belangen.

Voor filosofie, theologie en religiewetenschap, of zelfs geesteswetenschappen, ligt dat vaak anders. De eenling met innovatieve denkbeelden, eigen monografieën en liefst ook tegendraadse standpunten geniet nog steeds aanzien. *Assessments* van de geesteswetenschappen wijzen daarbij overigens op de risico’s van opsluiting in een bubbel van zelf omschreven vraagstellingen. Pas de laatste jaren wordt er meer gedacht in interdisciplinaire of interfacultaire onderzoeksprogramma’s, waarvoor dan ook maatschappelijke vragen leidend zijn. Toch ontkwamen met name theologische faculteiten de afgelopen decennia niet steeds aan de beeldvorming dat ze binnen de academia een reservaat van bedreigde diersoorten vormen. Dat is jammer want juist onze reflectieve disciplines kunnen bijdragen aan de noodzakelijke kritiek waar de wetenschap nu eenmaal van leeft.

Inmiddels breekt het inzicht door dat samenwerken niet alleen onvermijdelijk maar ook wenselijk, haalbaar en uiterst leerzaam is. Dat begint al binnen de kaders van een onderzoeksproject, waarbij onderzoeker, onderzochte en andere belanghebbenden steeds meer betrokken worden bij de probleemstelling, opzet en conclusies van het onderzoek. Onlangs verscheen van Henk de Roest het boek *Collaborative Practical Theology. Engaging Practitioners in Research on Christian Practices*, waarin dermate waardevolle inzichten en praktijken besproken worden, dat we besloten hebben om daaraan een themacluster in *Handelingen* te wijden. Alle reden om ook het boek zelf maar eens te lezen. Dat kan overigens in alle rust, want René Rosmolen heeft een fotomeditatie-serie toegevoegd over het weidse Groningse landschap met zijn prachtige kerkjes. Neem een moment om even uit te blazen van de samenwerking.